Jakie są konsekwencje wad wymowy? - czyli dlaczego warto dołożyć wszelkich starań, by szybko uporać się z wadami wymowy

Pisanie i mówienie są formami porozumiewania słownego. Prawidłowa wymowa głosek, ich słuchowe wyodrębnianie z całości, identyfikacja i różnicowanie (słuch fonemowy) są podstawą do kształtowania się *syntezy i analizy słuchowej,* dwóch bardzo ważnych procesów, niezbędnych do nabywania czytania i pisania. Wszelkie zakłócenia w sferze percepcji słuchowej są zjawiskiem niepokojącym i wymagają ćwiczeń korekcyjnych.
W przypadku problemów z analizą i syntezą głoskową przy nauce czytania uczniowie literują (głoskują), mają trudności w łączeniu głosek w wyrazy; opuszczają litery, przestawiają je, mylą lub dodają głoski i sprawiają wrażenie jakby zgadywały. W rezultacie zrozumienie treści czytanych przez ucznia i odbiorcę jest utrudniona lub niemożliwa.
Trudności w zakresie czytania i pisania często wiążą się z zakłóceniami koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej. Wówczas zaburzenie mowy nie jest pierwotnym źródłem niepowodzeń szkolnych, ale współwystępując, może je potęgować.

Zaburzenia mowy mają odbicie w piśmie. *Błędy*, jakie popełniają dzieci, to przede wszystkim substytucje (problem z zapisem dwuznaków i głoskami miękkimi), pisownia związana z nieprawidłową wymową - pisownia fonetyczna (tak jak dziecko słyszy) i błędy ortograficzne.
Trudności w pisaniu pojawiają się szczególnie w początkowym etapie nauki, kiedy dziecko z nieprawidłową wymową pisze tak jak mówi (safa zamiast szafa).

Trudności w nauce pisania i czytania mogą być spowodowane:
-zaburzeniem kinestezji artykulacyjnej (czucie ułożenia narządów mowy)
-opóźnionym rozwojem mowy dziecka
-słabą pamięcią słuchową
-słabą znajomością zasad poprawnej pisowni.

Zaburzenia mowy, występujące we wczesnym dzieciństwie (opóźniony rozwój mowy) są jednym z częstych wyznaczników specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu, czyli *trudności o charakterze dyslektycznym*.
Dzieci z zaburzeniami mowy często funkcjonują w szkole poniżej swoich możliwości. *Ograniczona aktywność na lekcjach obniża rezultaty uczenia się, a także wpływa na ocenę ucznia*.

Świadomość własnych trudności, nie tylko komunikacyjnych, może w niektórych przypadkach powodować *lęk przed mówieniem (logofobia*) oraz *jąkanie*. Może pojawić się niechęć do wypowiadania się na forum z obawy przed niezrozumieniem wypowiedzi przez nauczyciela i rówieśników.
Wypowiedzi dziecka są krótkie, ubogie w słownictwo i treść. Świadomie omija ono słowa zawierające głoski sprawiające trudność w wymowie.Mogą pojawić się trudności w nauce języków obcych. Czytanie również stanowi dla nich problem. Lęk przed mówieniem dezorganizuje procesy poznawcze, powoduje *problemy z koncentracją i myśleniem, w konsekwencji może nawet prowadzić do upośledzenia umysłowego*. W przypadku mowy bezdźwięcznej może wystąpić *utrudnienie w rozumieniu* wypowiedzi ustnych i pisemnych, szczególnie wtedy, gdy zaburzona jest wymowa kilku lub wszystkich głosek dźwięcznych („W fasonie stoją psy" zamiast „W wazonie stoją bzy"). Zmiana głoski powoduje zmianę sensu np. półka:bułka.

Rodzicu! Zacznij działać – podejmij współpracę z logopedą zanim wada wymowy utrwali się, a dziecko zacznie się zniechęcać lub wycofywać z kontaktów.
Nie czekaj, aż wada wymowy sama minie – to się zdarza, ale lepiej nie eksperymentować na własnym dziecku.
Pomóż swojemu dziecku, daj mu możliwość lepszego startu w jego szkolnej karierze.
Zaangażuj się w terapię swojego dziecka, by wyrównać wszelkie problemy artykulacyjne zanim rozpocznie naukę czytania i pisania.
Nie bój się pytać, jeśli nie rozumiesz zaleceń logopedy, lub uważasz, że Twoje dziecko potrzebuje pomocy logopedy, mimo że nie jest nią objęte.